

6 | DEBAT

Udviklingsbistand er noget, vi giver hinanden

UDVIKLINGSBISTAND

TROELS THEILBY,
AKTIVT I NGO-MILJØET

DE SENESTE års diskussion har i høj grad fokuseret på effekten af vores udviklingsbistand, hvem vi skal hjælpe, hvor vi skal hjælpe, og hvordan vi bedst bruger vores støttékroner.

Der er ingen tvivl om, at det er en nødvendig debat og noget, vi skylder såvel skatteyderne som modtagerne af udviklingsbistanden.

Men i jagten på udviklingsindikatorer, evalueringskriterier og effektmåling glemmer vi den kulturelle og samfunds-

mæssige værdiskabelse, som udviklingsbistanden bidrager med i Danmark.

Til næste år står støtten til Civilsamfund i Udvikling (Cisu), som repræsenterer omkring 300 medlemsorganisationer, til at miste 26 procent af deres bevilling som led i den nye finanslov.

Denne del af udviklingsbistanden går til den danske civilsamfundsorganisation. Det er lærere, læger, ingeniører, pædagoger, murere og arkitekter, under uddannelse, i arbejde eller pensionerede, som alle gør det på frivillig basis.

Oftest bruges ordet kapacitetsopbygning som en udviklings- og paraplyterm for de aktiviteter, der udføres i samarbejde med lokale partnere i udviklingslande. Men ofte glemmer vi den kapacitets-

opbygning, som sker hos de danske frivillige.

Vi får unge mennesker, som er med til at planlægge, implementere og projektstyre store tværkulturelle internationale projekter.

Vi skaber en øget forståelse for og nuancering af civilsamfundsdebatten omkring globalisering. Vi understøtter en større forståelse og empati for andre mennesker samt skaber en unik perspektivering på den danske samfundsmodel og dens betydning for vores egen udvikling.

Så med vores udviklingsbistand støtter vi ikke kun udviklingslande, men i høj grad også en kulturel og faglig dannelse af det danske civilsamfund.